

[Kofod-Svendsen]

Her spørger man sig, om det er, som om man vil give hr. Bernhard Baunsgaard så lidt materiale som muligt. Man står med en usikker fornemmelse, når man ser, hvad der er passeret. Det er det tredje, som jeg vil konkludere lidt om, og som jeg vil kalde et parlamentsværn. Hvordan sikrer vi os i fremtiden, at folketingets medlemmer virkelig får alle de informationer, som de beder om, og at man ikke prøver på at give folketingets medlemmer så få informationer som muligt. Man kan ikke lade være med at stille sig det spørgsmål, når man har læst denne redegørelse. Hvordan sikrer man sig, at ministrene virkelig får en alsidig belysning af sagen? Alle disse spørgsmål vil jeg gerne virkelig blive gennemarbejdet i et udvalg. Jeg mener ikke, vi på nogen måde kan afslutte denne sag med debatten i dag. Her er brug for et virkelig grundigt og seriøst udvalgsarbejde, hvor man må vurdere og også give en indstilling til folketinget om, hvorledes en eventuel ansvarsplacering vil kunne gennemføres.

Dohrmann (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne takke de journalister og dagblade, uden hvis indsats denne skandalesag aldrig nogen sinde var kommet frem i offentligheden. Jeg må også lige tilføje en tak til hr. Svend Heiselberg fra partiet venstre, som virkelig også har lagt sig i selen for at få denne sag gravet frem. Det forbavser mig sådan set, at hr. Svend Heiselberg ikke er ordfører i dag for partiet venstre, men i hvert fald har hr. Svend Heiselberg gjort sit til, at det, de forskellige partier har forsøgt, nemlig at skjule hele sagen, ikke er lykkedes, således at vi i dag får en debat, som i allerhøjeste grad er i offentlighedens søgelys.

Det forholder sig nemlig sådan, at på tværs af partiskel har skiftende arbejdsministre udvist en sådan ligegyldighed, et sådant sløseri eller noget, der er endnu værre, at det faktisk må betegnes som noget af det groveste, der er sket, og som vel nok har medvirket til, at resultatet af den undersøgelse, der blev foretaget for kort tid siden, om folks retsopfattelse, viste, at tilliden efterhånden er ved at være meget stærkt svindende. Alle kan begå fejl, også ministre. Der er heller ingen, der gør nogen historie ud af, at ministre eller andre forsøger at rette fejlene. Det er ikke

sket i dette tilfælde, tværtimod. Den sag har været i søgelyset i 10 år, og hvad er der sket? Skiftende arbejdsministre uanset partifarve har syltet sagen, har fejlet skidtet ind under gulvtæppet og har ladet det hele passere.

Forholdene omkring dagpengeskandalen er på trods af de spegede forhold, der har eksisteret i de mange år, jeg lige har nævnt, aldrig blevet kulegravet. Ingen af de ministre, der har siddet, har forsøgt at afsløre de virkelige forhold. Alt er blevet skjult, alt er fortsat, som det var startet, og dermed er vi selvfølgelig fremme ved det, som bliver næste punkt på dagsordenen i folketinget, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt der skal rejses en rigsretssag.

De ministre, der har siddet, har rejst rundt i landet og brystet sig af deres pæne titel. Samtidig med at de har rejst rundt og optrådt som pæne mennesker, er de midler, de havde ansvar for, forsvundet ud i den blå luft. Det er uansvarligt, det er uanstændigt. Nu forsøger et flertal her i folketinget tilsyneladende at grave de skandaler, der er sket, endnu længere ned i jorden.

Man taler om, at et folketingsudvalg skal undersøge sagen. Alle, der kender det mindste til forholdene i folketinget, ved, hvordan et sådant folketingsudvalg sidder og diskuterer. At trække vidner ind og rigtig bore i problemerne er man mere eller mindre afskåret fra. Derfor er det selvfølgelig blot et yderligere forsøg på at dække over de ministre, der kommer fra fire forskellige partier. Her har vi igen et glimrende eksempel på, hvordan man udadtil forsøger at trække nogle meningsforskelle op – nogle i opposition og andre i regeringsposition. Men den dag, hvor man skal til at tale om tingene som nu, og hvor det virkelig kan komme til at koste noget prestige – sådan føler man det i hvert fald – bliver man så rørende enige, og det hele bliver gravet dybt, dybt ned i jorden. Det er at betegne som uanstændigt.

Nu hørte jeg hr. Ole Espersens ordførertale, og den var også meget pæn. Udenfor er der da mange, der får opfattelsen af, at nu vil selv socialdemokratiet være med til at få rodet op i disse ting, men så ser man en pressemeddelelse fra den 30. oktober udsendt af SNT, Socialdemokratiets Nyheds Tjeneste, hvor hr. Heinesen udtaler, at nu er de faktiske forhold i dagpengesagen efter landsdommer Niels Larsens 2.000 sider lange redegø-